

kvinder gemenligen bruge efter Fødslen, saa følger dog deraf intet andet, end at hun bliver sex Uger om Aaret ubeqvem til Forretninger, da derimod mangen Mand, som intet Hoved har, er ubeqvem det hele Aar igjennem, og naar Beskaffenheden er saadan udi et Hus, kan den Maade ikke være saa daarlig udi ovenmeldte Land, og den Mand gjør ikke ilde, der siger til saadan Kone: Gak strax til Skrivebordet igjen, medens jeg lægger mig i dit Sted, saa kan begge Ting blive vel forrettede.

For det tredje hvad Fruentimmerets Tilbøjeligheder anbelanger, da kan vel ikke nægtes, at der gemenligen udi større Grad findes udi Qvindekønnet de Skrøbeligheder, som forhen ere opregnede. Men der spørges, om de samme flyde af Naturen eller af Vanen og Optugtelsen; her spørges, hvis en ung Pige blev opdragen til mandlige Forretninger; hvis hende blev betroet vigtige Sager, som hun udi Republiken maatte staa til Ansvar for allene, hvis hun blev holden til at gjøre Regnskab for hvert et unyttigt Ord hun taledes, hvis Tapperhed blev regnet hende til Dyd, og Frygttagtighed til Last, om man ikke istedenfor Fejl og Skrøbeligheder vilde finde ligesaa mange Dyder. Ligesom, hvis Mandkjøn havde saadan Optugtelse som Fruentimmer, vilde man see mange Dyder forvandlede til Fejl og Skrøbeligheder, saa at løs Snak vilde maaske komme til at hedde Mandfolks-Sladder, Overilelse Mandfolks Skrøbelighed; ligesom det nu hedder, naar en Fejl begaaes, at man maa holde et skrøbeligt Qvindemenneske saadant tilgode, saa kunde Talemaaden blive saadan: man maa ikke regne saa nøje med en skrøbelig Mandsperson.

Dette, siger jeg, vilde komme an paa en Prøve, for at se om ikke Vanen og Optugtelsen confunderes med Naturen, og hvis det er sandt, hvad som fortælles om de schythiske Amazoner, item de nordiske Skjoldmøer, da kan man sige, at Prøven har været gjort. Jeg vil ikke tale om de Indvendinger mod Fruentimmeret, som findes anførte udi Zille Hansdatters Forsvarsskrift, saasom de alle ere urimelige og latterlige; men alene henvise Læseren til samme Skrift, hvor de findes besvarede paa den Maade, som de fortjene.

Denne min Critique sigter ikke til at tilægge Fruentimmeret nogen ny Ret, men alene til at vise, at den Exclusion fra alle vigtige Forretninger er vanskelig at bevise fra Fødselen, og at de Argumenter, som gemenligen bruges, ikke holder Stik. Vil man derimod grunde sin Ret allene paa Guds Befaling, saa er det ustridigt; at Herredømmet tilkommer Manden, hvorvel deraf vel intet andet kan infereres end at en Husfader er Hoved for Familien, hvilket i alle Maader er overen-

stemmende med Naturens Lov, som forkaster al to hoved Regimente. Men deraf flyder just ikke, at Fruentimmeret bør udelukkes fra alle vigtige Forretninger, tvertimod den sunde Fornuft recommanderer dertil de bekvemste, og enhver Mand gjør viseligen, der overdrager sin Kone det, som hun kan gjøre bedre end han selv. Hvad kunde vel synes unaturligere og mere ugrundet end saadan Lov, at Ingen, som var født med en Vorte paa Kinden, maatte betroes noget Embede, i hvad Capacitet han end kunde beraabe sig paa? Eller, at alle de, som havde rødt Haar, ikke maatte forvalte deres egne Midler, endskjønt de besadde den største oeconomicke Visdom. Ligesaa ilde grundet synes Fruentimmerets Exclusion fra vigtige Forretninger, og dets stedsevarende Umyndighed at være. Verden taber intet ved at lade dem give Raad og dømme, som har bedst Forstand, og at lade dem føre Oeconomie, som har mest Indsigt og Agtsomhed, den maa hedde Peder eller Maria, den maa være sort eller hvid. Det er ellers forunderligt, at man udi de mindste Ting holder saa stærkt over denne vedtagne Skik, men dispenserer derudi de allervigtigste Ting. Udi alle borgerlige Love maa en Jomfru, hvormeget hun end tiltager i Alder og Forstand, stedse være umyndig, og en fornuftig Enke, der udi hendes Ægteskab har ladet see Prøver paa Oeconomie, maa efter en fordrukken og daarlig Mands Død, som hun selv har regjeret tilligemed det hele Hus, intet vigtigt foretage uden hendes Curators Samtykke og Villie. Udi alle Kongelove derimod antages den nærmeste Prindsesse af Blodet til Regimente udi en Prindses umyndige Aar, og til regjerende Fyrstinde, naar ingen Prinds er; saa at paa den ene Side er Fruentimmer ikke betroet en Tønde Hartkorns Forvaltning, og paa den anden Side overdrages et helt Riges og Kejserdoms Administration.

Jeg for min Part disputerer Mandkjønnet ikke den Ret, hvis lovlige Adkomst det beviser af nogle tusind Aars upaaankede Possession. Jeg viser allene, hvad derimod kunde siges, hvis Fruentimmeret bemængede sig mere med at skrive Bøger, og tog sig for at commentere over juridiske og moralske Materier. Min Sigte er ikke herved at opmuntre Qvinder til at vindicere sig nogen Ret, men at formane Mænd til ikke at tale for prægtigt om deres Herlighed, og at grunde den paa Naturen, jeg følger ogsaa herudi mit Naturel, som gemenligen er at tage det svageste Parti, hvilket jeg holder for at være en god og ærlig, skjønt jeg har befundet, at det ikke altid er en nyttig Qualitet. Jeg sigter endelig herved til at temperere visse Skribenters bitre Satirer mod Qvindekønnet, hvilket de ved alle Lejligheder afmale med sorteste Farve, og tillægge

alle Fejl som naturlige Skrøbeligheder, ej eftertænkende, at enhver Mand ved kvindeagtig Optugtelse og Information oplukker sine Døtre til qvindagtige Fejl, og til de Skrøbeligheder, som han siden selv beleer og censurerer. Man har jo set Fruentimmer ved mandlig Optugtelse at have faaet mandlige Qualiteter, ja det, som mere er, man haver seet mange have overvundet Optugtelsen, og at være blevne til Heroinder. En Semiramis, en Nitocris, en Margaretha, en Elisabeth, en Zenobia, en Catharina, og utallige Andre bevise saadant med deres Exempler. Og haver jeg til Bevis herpaa givet de tvende sidstes Portrait udi efterfølgende korte Historier.

Kvindevalgretsarbejdets Organisation.

Det maa være i høj Grad ønskeligt at faa en Sammenslutning mellem Kvindeorganisationerne snarest muligt. Netop gennem Helene Bergs Forslag og de mange Udtalelser desangaaende fik vi en klar Forstaaelse af, hvor almindeligt Ønsket om Samarbejde var.

Men vi maa finde en friere Form herfor end den af Frøken Berg foreslaaede. Man kan ikke tage en Mængde Foreninger, nogle af Forbund, der har Enevoldsstyre, andre af Forbund, der har demokratisk Regering og ryste dem sammen til en uensartet, usammen-smeltelig Blanding. Hvorfor ikke ordne os i de Grupper vi iforvejen har og indmelde disse i en Union? Saaledes var netop Mrs. Chapman Catts Plan. Naar vi holder os til det vi har og muligen kan faa, saa lad os tænke os:

1) »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund« med Fru Norlund som Formand.

2) »Dansk Kvindesamfund« med Fru Salicath som Formand.

3) »Det socialdemokratiske Kvindevalgretsforbund« med Fru Brockmann som Formand.

4) Muligvis: Indre Missionskvinders Foreninger, eventuelt med Fru Blauenfeldt som Formand.

5) Efter Landsforeningens næste Generalforsamling kunde vi sikkert vente Indmeldelse af Københavns Valgretsforening og Landsforbund. Formand Fru Elna Munck.

Saa fik vi netop den Sammenslutning som Frk. Helene Berg var saa ivrig efter at ordne, og det maatte da være en Fordel, at det ene Forbund ikke tog Herskerstilling over det andet, men at alle stod sideordnede, og hver kunde indrette Bestyrelsen af sin Gruppe som man lystede. Mindst skulde de forskellige Grupperes Bestyrelser tælle en Sekretær og en Kasserer foruden Formanden, men alle Beslutninger udadtil skulde tages af den Fælles-